

باموزیکولوژی و هدفهای آن آشنا شویم (۳)

« موزیکولوژی سیستماتیک »

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

موزیکولوژی سیستماتیک - تفکیک دو
کلمه - تقسیمات سیستماتیک موزیکولوژی

موزیکولوژی سیستماتیک

وقتی سخن از موزیکولوژی سیستماتیک بیان می‌آید، اغلب اتفاق میافتد که بسیاری از مردم و حتی اهل فن این عنوان را بمعانی نادرستی تعبیر میکنند و آنرا بالغات « سیستماتیک » و « متدبیک » اشتباه مینمایند. این اشتباه ناشی از آنست که گمان میبرند موزیکولوژی « غیر سیستماتیک » و « غیر متدبیک » نیز وجود دارد. اما باید خاطر نشان کرد که : « سیستم » و « متدب »

هر دو در انواع مختلف تحقیقات موزیکولوژی مستتر است و از بدبیبات این علم بشمار می‌رود.

تفکیک دو کلمه

کلمات «سیستم» و «متد» امکان دارد که در بسیاری از موارد با هم استعمال شوند و حتی معانی مشابه و مترادف نیز از آنها گرفته شود. ولی تفسیر این لغات در موزیکولوژی وضعی کاملاً خاص و جداگانه دارد و این خود یکی از نکات اصلی و قابل تعمق بحث موزیکولوژیک است.

«موزیکولوژی سیستماتیک» اسمی خاص است و یکی از انواع موزیکولوژی بشمار می‌رود و بحثی است در ایجاد حد فاصل بین «موسیقی» و «موزیکولوژی». یا بعبارت دیگر بحثی در متمایز کردن «هنر موسیقی» از «علم موسیقی». در اینجا ممکن است این سوال پیش آید که: چگونه ممکن است برای تفکیک «موسیقی» و «موزیکولوژی» از هم که لازم و ملزم یکدیگرند علمی بوجود آورد.

پاسخ با این سوال میتواند مارا دودرک مفهوم دولفت فوق بیشتر یاری کند. به این معنی که: سیستم عبارتست از «نوع» کار، و متد «روش» آن کار است.

بس تفکیک «موسیقی» و «موزیکولوژی» از هم میتواند با شکل دادن با این دو «نوع» کار در پیشرفت هر یک سهم قابل توجهی داشته باشد. در اینجا تذکر نکاتی چند لازم بنظر میرسد:

موسیقی دان کسی است که مستقیماً با احساسات و روح موسیقی سروکار دارد و نیز میتواند آنرا بكمک فن موسیقی اجرا کند و یا بصفحه کاغذ آورد. و حال آنکه موزیکولوگ کسی است که بكمک علم موسیقی آنرا تجزیه و تحلیل مینماید و برای اینکار قاعده‌ای بمطالعه هنر موسیقی از جهات تاریخی، علمی، فلسفی، ریاضی، مردم‌شناسی، تطبیقی وغیره نیازمند است. و تنها در این صورت است که میتواند اظهار نظری در مورد هنر موسیقی بکند.

موزیکولوژی سیستماتیک برای تقسیم وظائف موسیقیدان و موزیکولوگ بوجود آمده است و رشتة تخصصی هر یک را مشخص می‌کند تخصص

در موسیقی مستلزم عطف توجه کامل بموسیقی است تاحدی که موسیقیدان بخود اجازه نمیدهد که در بحث و انتقاد علمی موسیقی اظهار نظر کند. موزیکولوژی سیستماتیک با تفکیک روش اشخاص از یکدیگر در این دورشته، سبب بوجود آمدن انتقاد در موسیقی شد و این مهمترین احتیاجات موسیقیدان بود. زیرا او که تمام هم خود را مصروف بوجود آوردن با اجرای یک اثر هنری میکرد هر گز نمیتوانست در مورد علم و فلسفه هنر خود اظهار نظر نماید. یالااقل نمیتوانست این کار را بصورت کامل و قابل استفاده انجام دهد. زیرا او یا خالق بود یا عامل. او دنیارا از دریچه چشم هنر خود میدید و حال آنکه ناقد موسیقی پارا از این حد فراتر نهاده و هنر او را نیز در مقابل موجودیت جهان بررسی میکرد. و باین دلیل است که منقد تنها زمانی بخود اجازه میدهد تادر باره اثر هنرمندی قضاوت کند، که دارای تمام خصوصیات لازمه این قضاوت - که هنرمند فاقد آنست - باشد.

تقسیمات سیستماتیک موزیکولوژی

موزیکولوژی - که تعریف آن با اختصار گذشت - علاوه بر تفکیک «هنر موسیقی» از «علم موسیقی» دامنه کار خود را تاحد تفکیک انواع مختلف موزیکولوژی از یکدیگر وسعت داد و برای تعیین اختلاف سیستم‌ها قدم بزرگی در تحقیق موسیقی برداشت. موزیکولوژی در هر یک از انواع خود شکل مشخص و جداگانه‌ای بخود گرفت و محققین تو انشتند که در رشته‌های مختلف آن تخصص یابند. باین ترتیب بکمک مطالعات عمیق خود در چهار دیواری کوچکتری به پیروزیها و نتایج بزرگتر نائل شدند.

اهمیت تقسیمات سیستماتیک موزیکولوژی در درجه اول در شناسائی هرچه عمیقتر هنر موسیقی است. زیرا از آن پس موزیکولوگ‌های حرفه‌ای جای خود را به موزیکولوگ‌های تخصصی دادند و متخصصین تو انشتند در رشته‌های مختلف و در زمینه‌ای محدودتر مطالعاتی دقیق نمایند و با عطف توجه خود تنها به یک سیستم، به وضع انتقاد و تفہیم موسیقی سرو صورت بهتری بدeneند و آنرا از تمام جهات ممکن بررسی نمایند.

در مورد رشته‌های مختلف موزیکولوژی متداول امروز و هدفهای

آنها در بحث‌های گذشته توضیحاتی بنظر خواستند کان رسیده است و ماهیت هر یک - هر چند با اختصار - معلوم شد.

در اینجا لازم است تقسیمات کلی موزیکولوژی و سیستم‌های مختلف آنرا روشن کنیم تا ضمناً کمکی نیز در مورد تفہیم موزیکولوژی سیستماتیک کرده باشیم.

۱ - موزیکولوژی فلسفی

در موزیکولوژی فلسفی که بعد‌ها بنام «استئیک موسیقی» معروف شد دامنه وسیعتری بوجود آمد. تاحدی که تقریباً از موزیکولوژی جدا شد و بنهایی شروع به پیشرفت نمود. اما نتایج پر ارزش این پیشرفت همواره مورد استفاده موزیکولوگ‌ها قرار می‌گرفت و از آن برای درک زیبائی ظاهری موسیقی و کمک بقدرت انتقاد صاحب‌نظران کمک‌های شایان توجهی گرفته شد.

معنای استئیک از لحاظ موزیکولوژی عبارت است از: استوار بودن هنر موسیقی بر اساس «پسیکولوژی» و «فیزیولوژی روانی». باین ترتیب هنر استئیک موسیقی نمی‌تواند دامنه فعالیت خود را به درک «زیبائی موسیقی» محدود نماید بلکه بگفت «کانت» دامنه فعالیت آن باید تا تحقیقات درباره «انتقاد قدرت قضاوت» که رکن اساسی استئیک موسیقی است، توسعه باید.

۲ - موزیکولوژی علوم طبیعی

این رشته در موزیکولوژی «آکوستیک موسیقی» خوانده می‌شود که خود جزئی از «آکوستیک عمومی» است: بایه و اساس «آکوستیک موسیقی» صوت و پدیده‌های آن است. باین معنا که تحقیق درباره تمام اصواتیکه دارای فرم ارتعاش مساوی باشند و بعد معنی از ارتعاشات را مشخص نمایند مشمول بحث «آکوستیک موسیقی» گردیده است.^۱

آکوستیک موسیقی علاوه بر فعالیت‌های جانبی در مورد فیزیولوژی صوت شامل قسمت‌های ذیل نیز می‌باشد:

۱ - برای اطلاعات بیشتر به مقالات آقای دکتر برکشلی که در دوره سوم مجله موسیقی چاپ شده است، مراجعه شود.

الف - پسیکولوژی صوت . این دشته در زمینه تأثیر اصوات در انسان و تشخیص نوع این تأثیرات تحقیق مینماید و دارای رابطه مستقیمی با رشته فیزیولوژی اعصاب (مطالعات مربوط به ساختمان فیزیولوژی گوش) است اما این بحث هیچگاه اساس کار قرار نمیگیرد .

ب - تکنولوژی موسیقی . که شامل قسمتهای زیر است : ۱- موسیقی الکترونیکی (که عبارت از بوجود آوردن اصوات بطریق الکترونیک است) ۲- رادیو (که عبارتست از دستگاهی که در بحث موزیکولوژی عنوان دستگاه پخش موسیقی و گفتار برای عموم تشریح شده است و در طرق کار آن تحقیق میشود)

۳ - فیلم (و آن عبارت است از قسمتهای مربوط به موسیقی و گفتار در فیلم و طرق ضبط و پخش آن)

۴ - ساختمان سازهای موسیقی

۳ - موزیکولوژی مردم‌شناسی و موزیکولوژی تطبیقی

در باره این دورشته نظریات مختلفی اظهار میشود که در بسیاری موارد بواسطه عدم اطلاع کافی از ماهیت آنها و ارتباط کار آندو با یکدیگر مقرن بحقیقت نیست . از آنجاکه این دورشته در بسیار مهمی را در موزیکولوژی عمومی ایفاء مینماید سعی میشود در مقاله دیگری مفصل از آنها صحبت کنیم .

۴ - موزیکولوژی معرفت‌الروحی و مطالعات فرهنگی

این قسمت که در مکتب موزیکولوژی فعلی آلمان « موزیکولوژی تاریخی » نامیده میشود شامل تاریخ موسیقی مغرب زمین است . در موزیکولوژی تاریخی پیدایش و تحول موسیقی در مغرب زمین و همچنین شرح حال موسیقیدانها و تجزیه و تحلیل آثار آنان مورد بحث قرار میگیرد و در آن مطالعه در باره سبکهای مختلف موسیقی و خصوصیات آن در اعصار مختلف و پیشرفت و سیر آن در ممالک دنیای غرب صورت میگیرد .

موسیقیدان تاریخی میتواند برای تکامل کار خویش از تاریخ موسیقی ممالک غیر غربی نیز کمک بگیرد و تاحدود معینی از آن استفاده نماید .

موسیکولوژی در ابتدا بسیار نامحدود بود و شامل تمام قسمت‌های

تحقیقی مربوط به موسیقی میشد و در حقیقت مجموعه‌ای از انواع رشته‌های علمی مربوط به موزیکولوژی و موسیقی عملی - که تفکیک آنها از یکدیگر امکان نداشت - بشار میرفت بهمین جهات موزیکولوژی معنای واحد کلمه وجود نداشت و نویسنده‌گان و محققین موسیقی همان موسیقیدانان «حرفه‌ای» بودند که گاه بمناسبتی کتاب با رساله‌ای درباره یکی از انواع مختلف موسیقی مینگاشتند و از آنجا که اطلاعات موسیقیدانان مزبور بیشتر در یک رشته عملی (رشته تخصصی خود) بود، راجع به موسیقی غیر اروپائی کمتر کتابی بر رشته نگارش درمیآمد و آنچه موجود بود بیشتر صورت فانتزی داشت و فاقد ارزش صد درصد علمی بود و نیز گاهی جهانگردانی که هوس نوشتن کتابی میکردند، در نوشته خود از موسیقی سخن میگفتند و چون هدف این نویسنده‌گان بیشتر کسب شهرت بود کتابهای خویش را بخاطر جاذب توجه بیشتر با اسمی عجیب نامگذاری میکردند. از قبیل: «موسیقی در سر زمین آدمخواران» و «موسیقی در سر زمین شکارچیان کله انسان».

کتابهای نویسنده‌گان بواسطه عدم تخصص و آشنایی با طرق علمی تحقیقی، فاقد متند نیز بود. البته با توجه به امکانات زمان و جوانب مختلف کار نباید نوشهای آنانرا مورد حمله قرار داد. زیرا در آن زمان تحقیق «متدیک» و تقسیمات «سیستماتیک» شکل مشخصی بخود نگرفته بود و فکر تقسیم‌بندی کار و تفکیک سیستم‌های مختلف از یکدیگر و بخصوص جدا کردن میدان عمل «موسیقی هنری» از «علم موسیقی» در اوآخر قرن اخیر بوجود آمده است. تاریخ تمدن موسیقی خدمتی را که موزیکولوژی سیستماتیک در راه اعتلاء و بسط تحقیقات موسیقی انجام داد نادیده نگرفت.

دکتر خاچی